

ת"פ 10984/08/15 - מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ נגד אמיר איסאקוב (עציר) - הובא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 10984-08-15 מדינת ישראל נ' איסאקוב(עציר)
בפני כבוד השופטת דנה מרשק מרום

בעניין: מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ
וע"י עו"ד אופיר פחימה

המאשימה

נגד

אמיר איסאקוב (עציר) - הובא
וע"י עו"ד בן יהודה

הנאשם

הכרעת דין

כתב-האישום

1. כתב האישום שהוגש כנגד הנאשם מייחס לו ביצוע עבירות של **שוד מזוין בחבורה** לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), **קשירת קשר לפשע** לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, ו**מעשה פיזיות ורשלנות (נהיגה ברכב)** לפי סעיף 338 (א)(1) לחוק העונשין.

2. עובדות כתב-האישום מפרטות אירוע מיום 9.7.15, אשר קדם לו קשירת קשר לשדוד רכב בין הנאשם לבין נ.ב., יליד 1997, שהיה קטין בעת האירוע (להלן: "הקטין"). צוין, כי הקטין הוא מתאבק גדול גוף, אשר זכה ב-----.

ביום 9.7.15 בשעה 01:50 לערך, החנה א ח (להלן: "המתלונן") רכב מסוג טויוטה קורולה (להלן: "הרכב") בחניית ביתו בנס ציונה.

בהתאם לקשר, הגיעו הנאשם והקטין אל עבר המתלונן, כאשר הנאשם החזיק אקדח בידו האחת. השניים היו לבושים בגדים שחורים, לרבות ברדס ("קפוצ'ון"), והנאשם הרים את חולצתו בידו האחרת, כך שכיסתה את החלק התחתון של פניו. הקטין ניגש אל הרכב, פתח את דלת הרכב ומשך את המתלונן

מחוץ לרכב. מיד לאחר מכן פנה הנאשם אל המתלונן, ובעודו אוחז באקדח ומכוונו לעברו אמר לו "לעוף" מהמקום.

בתגובה נמלט המתלונן מהמקום.

הנאשם והקטין נכנסו אל הרכב, הנאשם נהג ברכב, השניים הסיעו אותו במהירות וללא אורות לאחור, עלו על אי תנועה, עצרו לרגע והמשיכו בנסיעה מהירה קדימה, חלפו בסמוך לשני עובדי עירייה אשר עסקו בצביעת הכביש, וכמעט פגעו בהם.

הנאשם והקטין הסיעו את הרכב למקום לא ידוע, וביום 28.7.15 נמצא הרכב בעיר רחובות.

3. ייאמר כבר, כי עניינו של הקטין מתנהל במסגרת כתב-אישום נפרד, והוא העיד מטעם התביעה בתיק דנן.

זירת המחלוקת

4. במענה שניתן לכתב האישום, בישיבת יום 3.11.15, מסר סניגורו דאז של הנאשם הכחשה גורפת כי היה מעורב באירוע. הוסיף, כי הנאשם היה באזור, סמוך למקום, אך לא ביצע את המיוחס לו (עמ' 3 לפרו', שורה 22).

5. יריעת המחלוקת, אם כן, היא רחבה, כאשר אסקור את הראיות לפי הנושאים הבאים: א. התרחשות אירוע השוד; ב. זיהוי הנאשם; ג. הקשר בין הנאשם לקטין; ד. עדות הקטין ואמרותיו בפני מדובבים; ה. גרסת הנאשם.

התרחשות השוד

עדות המתלונן

6. בסוגיה זו, העדות המרכזית היא זו של המתלונן (ע.ת.12), בחור כבן 22, שעובד בבית-ספר כאיש אחזקה.

המתלונן העיד (בישיבת יום 21.1.16) כי בלילה שבין ה- 8 ל- 9 ביולי, בסביבות השעה 2:00, הגיע לאחר בילוי להחנות את הרכב. באחת הפניות בחניה הבחין בשני בחורים - האחד גבוה והשני נמוך, כשהבחור הנמוך עמד בצורה מוזרה מאחורי שיח, ולא ניתן היה לראות מה הוא מחזיק בידיו. הבחור הגבוה התקדם לעבר המתלונן,

בחן את הרכב ומה יש בתוכו, והמתלונן המשיך בנסיעה לחניה. המתלונן החנה את הרכב מאחורי רכב ואן, כך שלא היה לו שדה ראייה לאחור. הוא ירד מהרכב ולאחר כחמש שניות הסתכל לאחור וראה אדם גבוה מגיע לעברו. מתוך אינסטינקט נכנס אל רכבו והתניעו, אך עוד בטרם הספיק להכניס להילוך אחורי הגיע הבחור הגבוה, פתח את הדלת ואמר לו לצאת מהרכב. המתלונן, שהיה בהלם, התנגד למשך מספר שניות, הטלפון שלו נפל על הרצפה והוא עמד חסר אונים עד שהבין כי שדדו אותו. לאחר מספר שניות ראה את הבחור הנמוך, שהגיע כתגבורת עם נשק מכון כלפיו ואמר לו "תעוף מפה". המתלונן נמלט מהמקום בריצה מהירה, עד שהבחין בבחור ממוצא אתיופי שעבר בשביל, והוא התקשר מהטלפון שלו אל המשטרה (עמ' 10 לפרוטוקול, שורות 17-29).

7. במהלך פרשת התביעה, הוגש דיסק השיחה (ת/1) של המתלונן למוקד 100, ממנו עולה כי המתלונן אכן דיווח אודות השוד באופן מידי. בעודו נשמע נושם בכבדות, נשמע המתלונן מתאר למוקדנית, כי בסמוך לספורטק בנס-ציונה, שני שיכורים, שני רוסים, שדדו אותו עם נשק - אקדח, שניהם היו עם קפוצ'ונים (00:12). המתלונן הבהיר, כי הוא מתקשר בטלפון של אדם אחר, ובעודו ממתין על הקו, נשמע המתלונן אומר לאדם הסמוך אליו, כי היה נשק, היה אקדח (3:55), וכי הוא התקשר באופן מידי למשטרה. לקראת סיום השיחה נשאל על כיוון הנסיעה של השודדים, אך הוא לא ידע לענות. המתלונן התבקש לתאר את השודדים, והוא השיב שהם היו שני רוסים עם קפוצ'ונים שחורים, אשר דיברו ביניהם ברוסית ואחד מהם היה עם נשק - עם אקדח (8:22).

8. בהמשך החקירה הראשית בבית-המשפט, המתלונן העריך, כי הבחור הגבוה (הוא הקטין) היה בין 1.80 - 1.90 מ', אולי אפילו יותר, ואת הבחור הנמוך (הוא הנאשם) תיאר בגובה של 1.50 או 1.60 מ' (עמ' 11 לפרוטוקול, שורות 2-3).

הוסיף, כי הבחור הגבוה משך אותו מהרכב ביד שמאל (שם, שורה 8), כי השניים לבשו קפוצ'ונים שחורים (שם, שורה 10), וכי לא זכורים לו עוד פריטי לבוש (שם, שורה 12).

הבחור הגבוה אמר לו בעברית שייצא מהרכב, וברגע שיצא מהרכב ועמד חסר אונים "התגבורת" הגיעה בדמות הבחור הנמוך, והם דיברו ביניהם ברוסית (שם, שורות 14-17).

המתלונן הדגים את תנועותיו של הבחור הנמוך - הנאשם, ותיאר שהנאשם תפס את החולצה לכיוון הפנים, החזיק את האקדח ביד שמאל ואמר לו "תעוף מפה" (שם, שורה 19). המתלונן הוסיף, כי הבחין באקדח שחור דומה ל"גלוק" אך אינו יודע בוודאות (שם, שורה 21). בהמשך, מי שנהג ברכב נסע לאחור ונתקע באבן שפה, היה רעש חזק והשניים נעלמו (שם, שורות 25-26).

המתלונן העיד עוד, כי המשטרה הגיעה אל המקום כ- 10 דקות לאחר שהתקשר לדווח על האירוע.

9. המתלונן התבקש לתאר את מצבו לאחר האירוע והוא העיד, כי הוא סובל מ"פלאשבקים", חוסר שקט, מדווח לאימו כשהוא חוזר מאוחר, ולעתים האירוע פוקד אותו בחלומות (עמ' 12 לפרוטוקול,

שורות 25-28). הוסיף, כי הוא חשש להגיע לבית-המשפט ולראות את פניו של מי שפגע בו, והרגיש כי זה יחזיר אותו לאחור לאחר שהצליח להתאושש מעט (עמ' 13 לפרוטוקול, שורות 24-26).

10. במהלך החקירה הנגדית, עומת המתלונן עם האמור בשתי ההודעות שמסר - הראשונה, בסמוך לאירוע ולזירה, ביום 9.7.15 בשעה 2:54 (נ/1), והשניה מיום 13.7.15 בשעה 14:00 בביתו (נ/2). במהלך החקירה הנגדית וכן בהודעות, חזר באופן עקבי על כל הפרטים שמסר, ולפיהם מעורב אחד היה גבוה, השני נמוך, שניהם לבשו קפוצ'ונים שחורים, חזר על התפקיד שמילא כל אחד מהם, וכן חזר ואישר כי הם דיברו ברוסית. בהמשך הוסיף, כי הבחור הגבוה גם נראה לו רוסי (עמ' 16, שורה 28). המתלונן הוסיף, כי גם אם עלו אי-דיוקים במהלך הדברים שמסר למשטרה, ייתכן ואלו נבעו מלחץ, כשכל יום התווסף לו פרט נוסף שהתחבר ל"פאזל", וגם היום הוא בטוח שישנם פרטים נוספים שאינו זוכר. המתלונן עמד על כך כי הוא מתאר את הדברים כהווייתם.

המתלונן היה עקבי בתיאור לפיו הבחור הנמוך - הנאשם - הוא שהחזיק באקדח, היה רעול פנים - תוך שהדגים את התנועה של החולצה המורמת אשר כסתה את הפנים עד האף וכן את התנועה של "לך מפה" ביד שמאל שאחזה באקדח (עמ' 18 לפרוטוקול, שורות 2-3). באותה העת הסתכל המתלונן על הנאשם (שם, שורה 7).

המתלונן נשאל מספר שאלות באשר לתחקור הראשוני שעבר, אך הוא הבהיר, כי הוא זוכר הרבה חוקרים שהיו אצלו בבית, ללא ניירת, הם דיברו איתו על-פה והוא תיאר להם את שני החשודים (שם, שורות 27-28).

במהלך החקירה הנגדית אישר המתלונן, כי השוטרים חזרו ושאלו אם הוא זוכר סימנים מיוחדים כלשהם אודות הבחור הנמוך - כגון תחבושת בד לבנה על ידו (עמ' 20, שורות 7 - 9), והוא הבין שהם מעוניינים שהוא ייזכר בפרטים נוספים (ראו גם המזכרים ת/15 ו - ת/48 באשר לאפשרות לזמן את המתלונן למסדר זיהוי חי). עם זאת, מעבר לתיאור החזקת האקדח, גובהו והיותו רעול פנים, לא יכול היה להוסיף פרטים. בהמשך העדות מסר שלבחור הנמוך היה שיער קצוץ, היה מעט שמנמן, מבט מאיים ועם גבות חדות (שם, שורה 22).

11. ביום 13.7.15, המתלונן חבר אל שני חוקרים בחניון הספורטק בנס-ציונה, והצביע על מיקומם של שני החשודים בשוד (ת/3).

12. בישיבת יום 24.11.16 הודיעה ב"כ המאשימה, כי בתיק המקביל המתנהל כנגד הקטין הוברר במהלך עדות המתלונן, כי בתחנת ראשון לציון הציגו לו תמונות. בעקבות בדיקה שנערכה על-ידי הפרקליטות עלה, כי תיק החקירה נפתח על ידי תחנת ראשון לציון ולימים התיק עבר לצח"מ שפלה. מאחר ונפתחו שני תיקי פלא שונים, ככל הנראה בטעות, לא נמשך תיק הפלא של תחנת ראשון לציון, שם היו המסמכים הנוספים הנוגעים לדפדוף באלבום. התביעה פעלה להשגת החומר הנדרש והוא הועבר לסניגור (עמ' 249 לפרוטוקול, שורות 12-19).

13. לבקשתו של הסניגור, הוזמן המתלונן להעיד שוב בישיבה ההוכחות של יום 9.5.17.

בחקירה הראשית הבהיר, כי זכור לו שהתבקש להגיע למשטרה ולזהות את השודדים, אך מעבר לכך אינו זוכר את הפעולה של דפדוף באלבום עבריינים. המתלונן לא הצביע על אף אחד מהנאשמים (שם, שורות 17 - 20).

14. בחקירה הנגדית הבהיר, כי הראו לו בערך 20 - 30 תמונות, וכי הוא לא זכר פרט זה היות והגיע למשטרה לשם הגשת התלונה - ולא במטרה לזהות את העבריינים, אז התבקש לנסות ולזהותם (עמ' 263 לפרוטוקול, שורות 16 - 17). הוא הסביר, כי לא סיפר על מסדר זיהוי התמונות, שכן ככל הנראה לא נשאל על כך (עמ' 264 שורה 21). המתלונן שלל נחרצות את האפשרות שהעלה הסניגור לפיה הוא בטוח שהמתלונן היה מעוניין להסתיר קיומו של המסדר (שם, שורה 31).

15. חרף התקלה שהתגלתה בשלב מאוחר של המשפט, לפיה למתלונן נערך הליך של דפדוף תמונות, עליו לא סיפר, שוכנעתי כי המתלונן מסר עדות אמינה וקוהרנטית, כאשר כלל לא עלו סתירות מהותיות בין האמור בהודעותיו לבין גרסתו העקבית בבית-המשפט. המתלונן היה מחויב לדיוק, הקפיד בתיאור הפרטים אותם זכר, ולא הסתיר כי פרטים מסוימים נמסרו לו על-ידי החוקרים, אך הוא נותר בשלו. המתלונן חזר באופן עקבי על התפקיד שמילא כל אחד מהמעורבים ועל השתלשלות האירועים, כשהוא הוסיף מתחושותיו במהלך כל אחד מהשלבים ולאחר האירוע. מעדותו ניתן לקבוע באופן ברור, כי אכן התרחש שוד כמתואר בכתב-האישום, בו היו מעורבים בחור גבוה ובחור נמוך, הבחור הגבוה הוא שמשכו מן הרכב, הבחור הנמוך הגיע רעול פנים עם אקדח שחור דומה ל"גלוק" בידו השמאלית ואיים עליו, שניהם היו לבושים בקפוצ'ונים שחורים ודיברו רוסית, והם נמלטו מהמקום ברכב באופן נמהר. המתלונן דיווח אודות כל הפרטים הללו באופן מיידי למוקד 100.

עדויות נוספות לעניין התרחשות השוד

16. עדויות תביעה נוספות מחזקות את עדות המתלונן.

17. רש"ט אוריין שמריז, ע.ת. 19, שוטר סיור בתחנת ראשון לציון במסגרת שירותו הצבאי, הגיע למקום האירוע בעקבות דיווח על רכב טויוטה שנראה נוסע במהירות ובהמשך גם בעקבות שיחת המתלונן עם המוקד (עמ' 47 לפרוטוקול שורות 5 - 16).

בחקירה ראשית עלה, כי המתלונן מסר לעד זה לראשונה את כל פרטי האירוע. העד ערך על כך דו"ח פעולה (שלא הוגש), וכן גבה את עדות המתלונן (נ/1). העד מסר, כי המתלונן סיפר לו, שבעת שנכנס לחניה הבחין בשתי דמויות בשחור, אך לא התייחס אליהם והמשיך לכיוון ביתו. בשלב שניסה לצאת מרכבו, אחד הבחורים פתח לו את הדלת ומשך אותו החוצה, לאחר מכן הגיעה הדמות השניה. ציין שהבחור הראשון, הגבוה, אשר

פתח את הדלת ומשך אותו, היה מכוסה בפניו וחבש כובע. הדמות השניה הייתה מלאה יותר ונמוכה, כאשר הדמות השניה כיוונה אליו אקדח (שם, שורות 16-25). המתלונן אמר לו שהם ממוצא רוסי ושהיה להם מבטא, והפנה לעדות שם יש פרטים נוספים (שם, שורה 27).

במהלך העדות הוברר, כי היו פרטים שרשומים דו"ח הפעולה ולא עלו בעדות המתלונן (כגון רישום לפיו המתלונן מסר לו שהבחור הגבוה היה עם כובע), והעד השיב שהפרטים שנמסרו בעדות המתלונן יותר מדויקים (עמ' 48 לפרוטוקול, שורות 3 - 4).

לאחר שקיבל את הפרטים מהמתלונן העביר בגל המשטרתי את מספר הרכב ותיאורו לניידות שסגרו את העיר (שם, שורות 11-12), ובהמשך גבה את העדות מהמתלונן ומשניים נוספים שהיו במקום (שם, שורות 13 - 16).

18. לאחר שגבה את העדויות, העד נסע למוקד של עיריית נס ציונה לחפ"ק מצלמות שמכסות את העיר על-מנת לבדוק מצלמות בסמוך למקום האירוע. תיאר, שבשעה 01:57 נכנס רכב לחנייה של הספורטק - מקום האירוע, ונראה לאחר כשתי דקות, בשעה 01:59, כשהוא יוצא במהירות לכיוון רחוב צה"ל ושמאלה לקיבוץ גלויות (שם, שורות 18-23).

19. בחקירה נגדית הבהיר העד, כי רשם את דו"ח הפעולה בטבלט בניידת, לאחר שסיים את כל הפעולות באירוע, כולל המצלמות וגביית עדותו של המודיע-המתלונן (עמ' 49 לפרוטוקול, שורות 5-7).

הוא נשאל על הפער בין העדות שמסר המתלונן לבין הפרטים שרשם העד בדוח הפעולה (אשר כאמור לא הוגש לעיוני). העד השיב שאינו רושם את כל העדות בדוח הפעולה ולכן ציין שהעדות מצורפת, כאשר כל הפרטים שמסר המתלונן נמצאים בעדות (שם, שורות 16-17).

בתחילה ערך תשאול ראשוני כדי להעביר מידע לניידות באופן המהיר ביותר, ורק לאחר מכן הוציא מהמתלונן פרטים נוספים, אותם רשם בפנקס, ופרטים אלו העביר לדו"ח הפעולה (עמ' 52 לפרוטוקול, שורות 12-14), כשהוא רשם את מה שנראה לו מהותי (עמ' 53 לפרוטוקול, שורה 4).

20. באשר למצלמות העירייה הבהיר, שרוב המצלמות אינן פעילות. הוא עצמו צפה במצלמה של רחוב צה"ל, ציין את הזמנים לפי מצלמות המוקד, ואת השעון במצלמה בדק עם השעון בטלפון שלו (שם, שורות 20-31).

21. עדות זו, של השוטר שהגיע לזירה, מחזקת את הפרטים שהמתלונן מסר באופן עקבי החל מהמפגש הראשון עם המשטרה לעניין השתלשלות השוד. עוד עולה מהעדות, כי גרסת המתלונן מתיישבת עם ההשתלשלות שתועדה במצלמות העירייה לענין שעת השוד ושעת עזיבת החשודים את הזירה עם הרכב.

22. ראיות נוספות שהוגשו בהסכמה גם הן תומכות בגרסת המתלונן.

דוח פעולה מיום 9.7.15 מאת דוד ספיטקובסקי, ע.ת. 20, מהשעה 03:44 - ת/61 מעלה, כי עד זה הגיע אל המקום ופגש במתלונן, אשר תיאר שניגשו אליו שני צעירים עם קפוצ'ונים על הראש ואחד מהם איים עליו באקדח שחור, ככל הנראה "גלוק", וכי שמע אותם מדברים ברוסית. צוין, כי במקום היה גם השוטר אוריין שמריז, ועד זה הוא שהנחה את אוריין לגבות עדות מהמתלונן.

ת/43 - הודעתו של גנטו באייה, ע.ת. 7, מיום 19.7.15 בשעה 13:29, ממנה עולה, כי עד זה הוא שפגש במתלונן ונתן לו את הפלאפון שלו. תיאר, כי הבחין בשתי דמויות במרחק של 30-40 מטרים ממנו אשר לבשו בגדים כהים. האזור היה חשוך, לא ראה דבר ולא הבחין בהפרשי גובה ביניהם (שורות 4-9). מתאר, כי הוא המשיך לכיוון ביתו ולאחר שתיים - שלוש דקות שמע מישהו צועק לו לעזרה, אותו אדם הגיע אליו מפוחד, ביקש ממנו להתקשר למשטרה, ואמר לו ששדדו אותו ויש להם אקדח. הבחור שנשדד אמר לו שהחשודים דיברו ביניהם ברוסית ושיש להם אקדח (שורה 24).

העד מסר עוד, שראה את הרכב שנגנב במרחק של 100 מטרים, שמע רעש של "בום", והבחין ברכב עוצר לכמה שניות (שורות 11-17).

ת/44 - הודעתה של יסמין קירשנר, ע.ת. 8, מיום 19.7.15, ממנה עולה כי היתה בסוף החניה של הספורטק עם ידיד שלה, מתן. תיארה, כי מתן סובב את הראש ואמר לה להוריד מהר את הראש ולחש כי יש אקדח. הם היו בשקט ושמעו את הריב (שורות 6-8).

הם ראו את הרכב שחנה מאחוריהם, בצבע אפור, שהתחיל לנסוע "ממש בלחץ", עלה על אי התנועה, נעצר והמשיך בנסיעה (שורות 11-13).

העדה הבחינה בשלושה אנשים, שניים מהם בסביבות הרכב האפור - כשלא ראתה מה הם לבשו, והשלישי שהיה עם קפוצ'ון על הראש (שורות 15-16). חושבת שהם דיברו בעברית, אך לא הקשיבה ולא התייחסה לזה (שורה 18).

ת/45 - הודעתו של מתן רוזנברג, (ע.ת. 9) מיום 21.7.15, הוא הידיד של יסמין. תיאר, כי בשעה שהיו ברכב, שמעו צעקות, החלונות ברכב היו סגורים. שניים החלו לריב עם נהג הטויוטה, אחד מהם שלף אקדח, התחיל לצעוק חזק וכיוון לעבר הנהג את האקדח, כשניתן היה להבין שהוא מסמן לו לצאת מהרכב. תיאר את השניים בגובה 1.75 מ', שניהם עם קפוצ'ונים. אחד היה קצת יותר נמוך, ונראה שהם באו משום מקום, "כאילו" חיכו לרכב ואז התנפלו על הנהג (שורות 4-17).

לאחר מכן נהג הטויוטה יצא מהרכב והלך לכיוון הגינה. האדם שהיה חמוש בנשק נהג ברכב והאחר היה הנוסע (שורות 18-19). הרכב נסע ברורס ועלה על המדרכה. הרכב עצר והשניים התחלפו ביניהם, כשהאדם החמוש היה בצד הנוסע (שורות 18-20).

תיאר שוב, שראה שאחד מהם שלף אקדח, וכיוון אותו לנהג הטויוטה. אמר שהוא התרכז באקדח ורצה לראות מה יעשה באקדח (שורות 26-27).

נשאל על סימני ייחודיים של השודדים ואמר שהם היו עם קפוצ'ון שחור וכובעי קסקט, אך לא בטוח בנוגע לכובעים (שורה 31). אמר שהיה חשוך, וזוכר כפרט לבוש רק את הקפוצ'ון (שורה 37).

23. עדים אלו מחזקים את השתלשלות האירועים הכללית שתוארה על-ידי המתלונן. המתלונן, אשר ראה את השודדים מקרוב, זיהה בבירור מעורב אחד נמוך והשני גבוה. שאר העדים מבססים כי שני המעורבים היו עם קפוצ'ונים, דיברו ברוסית ביניהם, אחד מהם משך את המתלונן מהרכב, השני הגיע עם אקדח וכיוון אותו לעבר המתלונן, והשניים עזבו בנסיעה פרועה את הזירה עם הטיוטה.

עדויות לענין אופן הנהיגה לאחר השוד

24. העדים יהודה אינסטנבול (ע.ת.11) ושלומי חן (ע.ת.10) מבססים את הנהיגה ברכב באופן פזיז ורשלני, כפי שמיוחס לנאשם בכתב-האישום.

25. יהודה אינסטנבול, עובד בעיריית נס ציונה, באגף שפע בתחום של צביעת כבישים, עבד באותה עת, יחד עם שלומי חן, על רחוב צה"ל בפינת קיבוץ גלויות (עמ' 45 לפרוטוקול, שורות 17-22). לאחר שסגר נתיב נסיעה, הגיע רכב טיוטה כסוף במהירות ללא אפשרות להיכנס לנתיב הסגור לרחוב צה"ל. הרכב נסע במהירות ועלה על צבע של מעבר החצייה ועל כבלים, ונסע שמאלה. האירוע העלה את חשדו, הוא התקשר למוקד ודיווח שכמעט דרסו אותם (שם, שורות 24-28), כשמסר כי נראה לו שהאורות היו כבויים והוא לא הצליח לזהות את הנוסעים שכן הם חצו את הצומת במהירות (עמ' 46 לפרוטוקול, שורות 16 - 18). אחרי חצי שעה הגיעו ניידות והתברר שהיה שוד כ- 100 מטרים משם (עמ' 45 לפרוטוקול, שורות 28-31).

האירוע התרחש בשעה 02:00 לערך, כאשר עדותו נגבתה בשטח (עמ' 46 לפרוטוקול, שורות 4-5).

26. ואכן, ממזכר ת/38 מיום 14.7.15, שנערך על-ידי גד אביוב (ע.ת.3), החוקר אשר ריכז את התיק, עולה כי החוקר אביוב הוא שפגש באינסטנבול בשעה שצבע מעברי חצייה בנס-ציונה. על-פי האמור במזכר, אינסטנבול מסר, בין השאר, כי לפתע הגיחה טיוטה כסופה במהירות, כשנהג היה נמוך ומבוהל ו"לידו ישב מישהו ענק (כך בדיוק אמר)".

החוקר אביוב או אינסטנבול לא נשאלו לענין זה בחקירה נגדית, אם כי אינסטנבול הבהיר בחקירה הנגדית שאינו מסוגל לזהות מי מהחשודים מפאת מהירות הנסיעה (עמ' 46 לפרוטוקול, שורות 26-28).

27. הודעתו של שלומי חן, ע.ת.10 - ת/47, הוגשה בהסכמה, והוא תיאר כי הם סגרו את הכביש עם קונוסים, ובעת שהחלו לצבוע את מעבר החצייה, הגיע מולם רכב טיוטה בצבע כסף/אפור ללא אורות. העד אמר לו לעצור, אך הרכב לא עצר, ובהמשך פנה הרכב שמאלה לכיוון קיבוץ גלויות. סיפר שהרכב

כמעט דרס אותו ואת שותפו יהודה איסטנבול. לא ראה את פניהם של החשודים ולא יכול לזהותם (שורות 2-13).

28. רכב הטיווטה של המתלונן אותר בסופו של יום ברחובות מול חניון רכבים ביום 28.7.15 (ת/54). הרכב לא היה נעול, בשטיח שליד הנהג אותרו תרמילים של אקדח 9 מ"מ, ובשטיח כסא הנהג נמצא כדור עם קליע של 9 מ"מ ובקבוק שבתוכו נוזל בריח בנזין. לא הוצגו לעיוני ראיות פורנזיות מתוך הרכב.

29. מכלול העדויות - ובמרכזו עדות המתלונן - מעלה, אם כן, כי השוד, כפי שהוא מפורט בכתב-האישום אכן התרחש; עדי הראייה בחניית הספורטק ועובדי העירייה מבססים, כי השודדים אכן נהגו באופן המסכן את המשתמשים בדרך, כפי המתואר בכתב-האישום.

זיהוי של הנאשם

30. לאחר שנקבע כי אכן התרחש האירוע המפורט בכתב-האישום, הרי שעל רקע יריעת המחלוקת הרחבה, הביאה התביעה ראיות באשר לזהות השודדים, כאשר לטענת התביעה הקטין הוא המעורב הגבוה, והנאשם הוא המעורב הנמוך שאחז באקדח.

מצלמות אבטחה

31. ביום 13.7.15 נתפסו מספר מצלמות אבטחה ממקומות הסמוכים לאזור האירוע, בין היתר מאולם אירועים קיארה, המכסה את החלק האחורי של חניית הספורטק, וכן מהפיצוציה של משה שאשא שנמצאת בצומת הרחובות ויצמן והבנים ובמקביל לרחוב שבו התרחש השוד (ת/2, ת/4, ת/5; עדותו של החוקר מנחם ורניצקי - ע.ת.2, עמ' 23 לפרוטוקול, שורות 6-12).

32. צפיתי בדיסק ממצלמת האבטחה בפיצוציה (ת/4) יחד עם דו"ח הצפייה שנערך על-ידי החוקר ורניצקי (ת/5), ובהתאם להסברים שהעלה החוקר ורניצקי במהלך עדותו בבית-המשפט (בישיבת יום 21.1.16, פרוטוקול עמ' 21 - 43).

בדו"ח הצפייה צוין, שזמן המצלמה תואם לזמן אמת, ובמהלך עדותו של החוקר ורניצקי הוא לא נשאל כלל לעניין זה בחקירתו הנגדית (בניגוד לשאלות רבות שנשאל אודות פערי הזמנים במצלמות מאולם קיארה, ראו פרוטוקול עמ' 33 - 35).

33. כיום, לאחר עדות הנאשם, אין מחלוקת שהוא זה שנראה שמצלמות הפיצוציה. יצוין, כי על-פי מזכר שערך החוקר אביוב - ת/39 ביום 14.7.15, הוא הפיץ תמונה של שני החשודים שנראו בסרטון למנהל

השיטור העירוני, ואחד השוטרים זיהה כי המדובר בנאשם. בחקירתו במשטרה, הנאשם שמר על זכות השתיקה בענין זה.

34. במצלמה 1, הממוקמת מחוץ לפיצוציה, נראים שני חשודים - הנאשם והקטין - כשהם נכנסים יחד אל הפיצוציה (01:45:33). הנאשם נראה לובש ג'ינס וטי שירט עם הדפס, ועל שני פרקי ידיו תחבושות (כשתחבושת יד שמאל לבנה יותר, ותחבושת יד ימין בצבע גוף).

פערי הגבהים בין השניים ברורים, כאשר הקטין, נראה גבוה בלמעלה מראש מהנאשם, לובש מכנסיים קצרים עם חולצת קפוצ'ון ושרוולים מופשלים.

35. גם במצלמה 4, נראים השניים נכנסים אל הפיצוציה בשעה 01:45:40. הנאשם נכנס ראשון והקטין הגבוה צועד מיד אחריו, במהלך ההליכה מכניס הנאשם את ידו השמאלית אל הכיס.

36. מצלמה 3, ממוקמת בתוך הפיצוציה. בשעה 01:45:46 נראים הנאשם והקטין נכנסים אל הפיצוציה. ידו השמאלית של הנאשם נמצאת בכיס. הקטין, הגבוה, נראה הולך אחריו. הנאשם מסובב ראשו לאחור ואומר דבר-מה לקטין הגבוה (וכך גם במצלמה 6, 01:45:40).

37. במצלמה 5 נראים השניים חולפים בתוך החנות בשעה 01:45:45, בסמוך לשני עובדים, כאשר הנאשם הולך ראשון ומיד אחריו הקטין הגבוה.

38. בשעה 01:55:30 נראים הנאשם והקטין יוצאים מהפיצוציה במצלמה 1. הנאשם יוצא כשבידו הימנית סיגריה ובידו השמאלית בקבוק שתיה. הבחור הגבוה הולך בצמוד אליו מצד שמאל.

39. צפיתי בקובץ שהורד ממצלמת האבטחה של אולמי קיארה (דיסק ת/6), יחד עם דו"ח הצפייה שנערך על-ידי החוקר ורניצקי (ת/7) והדברים שעלו במהלך עדותו. מצלמה זו צופה על החלק האחורי של האולם, ומכסה את החניה האחורית של האולם ואת הכניסה לחניון הספורטק. על-פי מצוין בת/7, זמן המצלמה מאחר ב-70 דקות לזמן האמת, כך שיש להוסיף 70 דקות לזמן המצלמה על מנת לקבל את זמן האמת (ועל כך גם חזר בעדותו בבית-המשפט, בעמ' 23 לפרוטוקול, שורות 22 - 24).

40. בעדותו בבית-המשפט, במהלך החקירה הנגדית, הסביר החוקר ורניצקי, כי הוא הגיע למקום קצת לפני קובי רז, האיש הטכני שהוריד את המצלמות. מייד במקום ראה שיש סטייה בזמנים (עמ' 32 לפרוטוקול, שורות 1 - 3), ולאחר שראה שבסרטון קיימים תכנים רלבנטיים, הזעיק את האיש הטכני (שם, שורות 7 - 9). ורניצקי עומת עם העובדה שמזכר דו"ח הצפייה נושא תאריך 19.7.15, והוא הבהיר כי הגיע לאולם יום או יומיים לפני, אך לא רשם על כך מזכר, וכי בנושא זה יש להסתמך על המזכר שרשם החוקר המיומן קובי רז.

41. אכן, מוטב היה לו החוקר ורניצקי היה רושם מזכר על בדיקת הזמנים שעשה באותו היום. עם זאת, גם על-פי האמור בסעיף 3 למזכר דו"ח הצפייה - ת/7, עולה כי מבחינתו של העד, החוקר המיומן קובי רז הוא הגורם האחראי לבדיקת פערי הזמנים, כשמצוין כי בבדיקה של זמן המצלמה שערך החוקר קובי שהוריד את הקובץ, עולה כי זמן המצלמה מאחר ב - 70 דקות לזמן האמת, כך שיש להוסיף 70 דקות לזמן המצלמה על מנת לקבל זמן אמת.

42. מזכר שערך קובי רז, ע.ת.13, ביום 14.7.15 - ת/66 מעלה, כי ביום 13.7.15 התבקש להוריד מצלמות אבטחה באולמי קיארה ובפיצוציה. באולמי קיארה מצא שעה ועשר דקות פיגור מזמן אמת; מצלמות הפיצוציה תאמו זמן אמת.

בעדותו בבית-המשפט עלה, כי העד הוא חוקר בצח"מ ובנוסף חוקר מיומן של מצלמות אבטחה. כשהגיע למקומות בהוראתו של החוקר גדי אביוב, צילם את המסך, בדק זמן אמת מול המערכת ועשה את החישוב, לאחר מן הוריד את הסרטונים, צרב לדיסק והעביר החומרים למנהל התיק (עמ' 90 לפרוטוקול, שורות 4 - 10).

43. בחקירה נגדית השיב בכנות, כי אין בידיו את צילומי המסך. חזר ואישר, כי הוא הגיע אל המקום, צילם את המסך, רשם בדוח הפעולה את מה שעשה וכיצד הדברים תועדו, כשכך הוא עובד באופן שגרת. הוסיף, כי אף פעם לא התבקש להביא צילומים והתחייב כי איש לא "יפברק" צילומים או שעות (עמ' 91 לפרוטוקול, שורות 2-5). הסביר, שהפער בשעות נובע מכיוון DVR (עמ' 92 לפרוטוקול, שורה 29).

44. מצאתי כי התביעה הביאה את מכלול הראיות הרלבנטיות לענין פערי הזמנים, ככל שאלו קיימים, במצלמות האבטחה, כשהעדות המרכזית לעניין זה היא עדותו של קובי רז, אותה אני מוצאת כאמינה, והוא שתיעד את כל מהלך הפעולות הרלבנטיות.

45. בקטע הוידאו השני בקובץ של אולמי קיארה, בזמן מצלמה 00:47:55 - דהיינו, זמן אמיתי 01:57:55, נראים שני אנשים, הדמות משמאל נמוכה יותר, לבושה בטי שירט ובמכנסיים ארוכים, ועל היד השמאלית תחבושת על פרק כף היד. מימין נראה צועד אדם גבוה יותר, לבוש במכנסיים 3/4. בדו"ח הצפייה מצוין, כי השניים נצפו כ- 30 מטרים מהמקום בו הבחין בהם לראשונה המתלונן, שנשדד כ- 3 דקות לאחר מכן.

46. כן נצפו שלושה רכבים שנכנסים כדקה, שתיים וחמש דקות לאחר שנראים השניים במצלמות. בשעה 00:52:40 - זמן אמיתי 02:02:40, נראית יציאה של רכב נוסע ללא אורות.

47. החוקר ורניצקי ערך דו"ח צפייה ביום 14.7.15 - ת/10, לאחר שצפה במצלמת אבטחה השייכת לעיריית נס ציונה, שנמצאת מול הכניסה לחניון הספורטק, נכון לתאריך 9.7.15, מהשעה 1:00 ואילך

(הדיסק לא צורף, אך העד לא נשאל על כך במהלך עדותו). בדו"ח מצוין, כי מונה המצלמה תואם לזמן אמת (אם כי במהלך עדותו הוברר כי תיתכן סטייה של דקה או שתיים מזמן אמת, כך לפי דברי טכנאי המצלמות של מחלקת הבטחון של עיריית נס-ציונה, ראו עמ' 31 לפרוטוקול, שורות 8-11 וההערות הרשומות בת/8 ו - ת/25).

בשעה 01:57:49, נראית כניסה של טויוטה קורולה כסופה לתוך החניון, שהגיע בנסיעה מרחוב הבונים.

בשעה 02:00:59, הטויוטה קורולה הכסופה, עם גלגל ימני קדמי ללא טסה, יוצאת בנסיעה מהירה עם אורות כבויים מחניון הספורטק לכיוון רחוב צה"ל.

בכיסא שליד הנהג נראית דמות אדם בעל מבנה גוף גדול לבוש בשחור (ועל כך חזר גם בעדותו בבית-המשפט, בעמ' 25 לפרוטוקול).

בשעה 02:01:25, רכב יאריס בצבע לבן השייך לעדה יסמין, יוצא מחניית הספורטק ופונה ימינה לכיוון כיכר הבונים.

48. ת/24 ו - ת/25 - דו"חות צפייה של מצלמות אבטחה נוספות של עיריית נס-ציונה - האחת של מצלמת ככר הבנים, והשניה מצומת הרחובות ויצמן-הבנים, מעלים השתלשלות זהה לדו"חות הצפייה הקודמים ולאילו שנצפו במצלמות של אולמי קיארה והפיצוציה. החוקר ורניצקי סיכם בתרשים את השתלשלות האירועים ממצלמות העיריה במסמך ת/8.

הקשר בין הנאשם לקטין

49. המזכרים ת/14, שנערך על-ידי החוקר ורניצקי, ו - ת/13, אשר נערך על-ידי החוקר גד אביוב (והוגש בהסכמה), עניינם בכך שהנאשם והקטין נראו שוהים יחדיו מחוץ לביתו של עמוס לביא "הגדול" (ראו בת/13) ביום 14.7.15. על-פי מזכר של החוקר ורניצקי (ת/14 מיום 16.7.15), ביום 14.7.15 בשעה 15:00, במהלך פעילות לאיתור הרכב שנשדד, סרק עם שוטרת נוספת את שכונת קריית משה ברחובות. בכניסה לבית משפחת לביא ראה רכב מסוג סקודה ולידה ארבעה אנשים, ביניהם הנאשם והקטין.

50. ביום 20.7.15 התקבל מידע מודיעיני לפיו בבית ברחוב רמב"ם 55 ברחובות נראו הנאשם והקטין יחד עם שניים נוספים (ראו דו"ח פעולה מאת אבי זנה, ע.ת. 17, מיום 20.7.15). שני צוותים של המשטרה הגיעו למקום, דפקו בדלת, שמעו דיבורים ולאחר מכן היה שקט מוחלט. בעזרת ערכת פריצה פתחו את הדלת, ובדירה נמצאו גם הקטין והנאשם (ראו גם מזכרים של שוטרים נוספים שהיו בזירה - ת/58, ת/59). הנאשם והקטין נעצרו (דו"ח מעצר של הקטין - ת/55; דו"ח מעצר של הנאשם - ת/60).

51. בהודעה הראשונה שמסר הקטין (ת/28) נשאל על הקשר שלו עם הנאשם. הקטין השיב, שאין לו קשר אליו, אינו זוכר מהיכן ההיכרות עימו, וייתכן ששמע את שמו בעבר (שורות 86 - 94). כשנשאל הקטין האם נסע עם הנאשם ברכב ויצא עימו מחוץ לרחובות השיב, כי אינו מעוניין לענות, שכן החוקר כועס עליו (שורה 120).

52. הקטין שהה בתא עם מדובבים, ובהמשך אתייחס לעניין זה בהרחבה. בשלב זה אומר, כי הקטין התייחס לקשר בינו לבין הנאשם בשיחה עם המדובב המכונה "איתי דדון" (ת/33). כשנשאל על-ידי המדובב מדוע הוא במעצר השיב הקטין, "יש לי חבר פה" (עמ' 5, שורה 6). בהמשך הבהיר, כי בתיק עצור גם אמיר, הוא אינו יודע את שם משפחתו, הוא אינו חבר שלו, אך הוסיף כי הוא סומך עליו, הוא גדול ממנו במספר שנים, הוא בחור טוב (עמ' 41, שורות 20 - 38), "בן אדם עם עבר, לא סתם" (עמ' 42, שורה 2). בהמשך נשאל מי היה איתו בסיפור, והשיב: "אה אחד אמיר" (עמ' 62, שורה 6), וכי הוא בוטח בו "במאה אחוזים" (שם, שורה 23).

53. בבית-המשפט סיפר הקטין שהוא דובר עברית, אנגלית ורוסית ועלה לישראל בשנת 2001 (עמ' 54 לפרוטוקול, שורה 24). הוא גר ב-----, אך שהה ברחובות מספר שבועות אצל חברים.

תיאר היכרות שטחית עם הנאשם, כשפגש אותו מספר פעמים, אינו זוכר כיצד הכירו, לא היו להם שיחות מפורטות, ככל הנראה הנאשם מבוגר ממנו, אך כשנפגשו שוחחו בעברית (עמ' 55 - 56 לפרוטוקול).

כשעומת במהלך החקירה הנגדית עם הדברים שמסר אודות הנאשם במהלך הדיבוב, הכחיש את הדברים ולחילופין הסביר שלא ניתן להסתמך על אמירותיו או שהמידע נמסר לו קודם לכן במהלך חקירותיו.

חקירות הקטין, פעילות המדובבים ועדותו בבית-המשפט

חקירות הקטין לפני פעילות המדובבים

54. כפי שפורט לעיל, הקטין נחקר לראשונה ביום 20.7.17 (ת/28). במהלך חקירה זו נשאל בעיקר באשר לקשר שלו עם הנאשם והכחיש מעורבות בשוד מזוין. אישר כי הוא דובר רוסית (שורה 165). הקטין נשאל אם הנאשם דובר רוסית, השיב שאינו יודע, ואינו זוכר אם דיבר איתו בכלל (שורה 167). בהמשך, אמר לחוקר שכואב לו הראש וכי משלב זה הוא שומר על זכות השתיקה (שורה 182). הקטין סירב לחתום על הודעתו.

55. הקטין נחקר בפעם השניה ביום 21.7.15 בשעה 14:45 (ת/29) על-ידי החוקר יובל אשר (ע.ת.14). הוא חזר על כך שהוא חף מפשע, התלונן שוב על כאב ראש וכאב גרון ושתק כל החקירה (שורות 9 -

(13).

נוכח הטענה, כי במהלך שיחותיו עם המדובבים, אשר התרחשו בהמשך, מסר להם את הפרטים שנודעו לו מהחוקרים, אני רואה לנכון לפרט את הפרטים איתם עומת במהלך חקירה זו.

הקטין נשאל האם מכיר את הנאשם, שהיה בדיון עימו בהארכת המעצר (שורה 19), והקטין לא השיב.

עוד נאמר לו, שיחד עם אמיר איסאקוב שדד באיומי אקדח רכב טויוטה קורולה מאזור הספורטק בנס ציונה, ביום 9.7.15 סמוך לשעה 02:00 (שורות 25-26).

כן עומת עם גרסת בעל הרכב, אשר מסר כי הגבוה הוא זה שמשך אותו מהרכב ואמר לו "לעוף מפה", כנס למושב הנהג תוך שהוא דיבר ברוסית עם הנאשם (שורות 28-29). כן נאמר לו, שהנשדד מסר כי הבחור הגבוה שלף אותו מהרכב בכוח ואותו בחור לבש קפוצ'ון שחור (שורות 65-66).

הוצגה לו תמונה בה הוא נראה לובש קפוצ'ון שחור (שורה 63), ותמונה נוספת בה הוא נראה הולך בצמוד לבחור שלבוש בחולצת טריקו שחורה עם תחבושת על היד, כשאותו בחור הוא אמיר איסאקוב (שורות 68-69). עוד נאמר לקטין, שהתמונות שהציגו בפניו נלקחו ממצלמות באזור השוד, שבהם רואים בבירור שהוא היה כ- 2 דקות לפני השוד יחד עם אמיר איסאקוב כ- 30 מטרים ממקום ביצוע השוד.

הקטין עומת עם מארג הזמנים מכל מצלמות האבטחה, ונאמר לו כי: על פי בדיקת מצלמה הנמצאת בפיצוציה בצומת הרחובות ויצמן - הבנים, הוא נראה ביחד עם אמיר איסאקוב בשעה 1:45:50 כשהם כנסו לפיצוציה; בשעה 01:55:49 נראה כשהוא יוצא עם איסאקוב מהפיצוציה והולכים לכיוון החניון בו אירע השוד; בשעה 1:57:56 נראה יחד עם איסאקוב כשהם חוצים את החניון של אולם החתונות לכיוון החניון בו אירע השוד ובמרחק 30 מטר מהמתלונן; בשעה 01:59 נראה רכב הטויוטה הכסוף מגיע לכיוון החניון; בשעה 02:02:40 נראה רכב הטויוטה נמלט מהחניון, לאחר ששדד אותו יחד עם איסאקוב (שורה 136); בשעה 02:02:59 נראה רכב הטויוטה בורח מהחניון, כאשר רואים דמות של בחור גדול לבוש קפוצ'ון שחור יושב ליד הנהג; בשעה 02:04:54 נראה רכב הטויוטה חוצה את הרמזור של רחוב ויצמן - הבנים ופונה שמאלה לכיוון רחובות (שורות 142-143).

56. החוקר יובל אשר, אשר משרת בצח"מ שפלה, משמש כחוקר נוער 18 שנים. הוא תיאר את חומר החקירה שהיה בשלב זה בידיהם (תמונות, סרטוני האבטחה, עדי ראיה וכן עדות של אדם אשר השכיר דירת מסתור ברחובות - עמ' 94 - 95 לפרוטוקול). העד אישר, שהחוקר ורניצקי היה שותף בחקירה השניה, והוא שהתמקד במצלמות האבטחה. עוד אישר, שבחקירה השניה כל פרטי השוד נחשפו ביוזמתם בפניו של הקטין, והוא היה מודע לתרגיל החקירה שהיה אמור להתבצע למחרת (עמ' 96 לפרוטוקול).

פעילות המדובבים

57. לאחר חקירתו השניה, החל תרגיל החקירה עם הקטין (תמלילים - ת/33, ת/33א' ודיסקים - ת/33ב' ו - ג'), בו השתתפו שלושה מדובבים - שוטרים: המכונה "איתי חדד" (עצור 2 בתמליל; להלן גם: המכונה איתי או המדובב איתי), המכונה "אמיר דדון" (עצור אמיר בתמליל; להלן גם: המכונה אמיר או המדובב אמיר), המכונה "אבי ממן" (עצור 4 בתמליל; להלן גם: המכונה אבי או המדובב אבי).

יצוין, כי עם תחילת שמיעת עדות המדובבים הוברר, כי בתמליל נפלו טעויות בזיהוי הדוברים, ובהמשך הוגש תמליל מתוקן בהסכמה (ראו הודעת הפרקליטות מיום 4.4.16; דו"חות הבהרה ת/70, ת/72).

58. משה שרפי, קצין מדובבים בלהב, תידרך את המדובבים לקראת פעילות הדיבוב שהתחילה ביום 21.7.15 סמוך לשעה 18:00, כשציין כי המדובר בקטין כבן 17 (ת/64, ת/67א', ת/68 ת/71).

תמליל הדיבוב

59. מתמליל ותיעוד הדיבוב עולה, כי הקטין היה מודע לאפשרות שיהיו מדובבים בתא המעצר וציין באוזני המדובבים איתי ואמיר שהסניגור שלו אמר לו שלא ישוחח עם איש (ת/33, עמ' 9, שורה 14, עמ' 12, שורות 4 - 5), וכי אינו יודע מי שומע אותם בחדר הזה (עמ' 26, שורות 15 - 16).

בהמשך סיפר שהראו לו צילומים מתוך קיוסק, אך אמר לשוטרים שאינו מזהה את עצמו (עמ' 16-17).

הקטין התעניין כמה שנים יכול לקבל קטין ללא עבר פלילי בשוד מזוין (עמ' 24, שורות 1-4).

בהמשך הדיבוב נכנס אל התא המדובב המכונה אבי, פנה אל הקטין בטון לא נעים, ושאל את הקטין מי הוא ומהיכן הגיע (עמ' 34 - 35). הקטין הסביר, שבתיק עצור גם אמיר, אינו יודע מה שם משפחתו, והוא מכר שלו (עמ' 36, שורות 13-20). עוד אמר שהשוטרים אמרו שהם עשו את השוד ביחד.

בהמשך כשהמדובב איתי שאל את הקטין אם על זה מסתבכים, על סוג הרכב הזה, השיב הקטין שזאת הייתה שטות (עמ' 38, שורה 3).

בהמשך אמר הקטין שהוא מקווה שיתחשבו, שיתנו איזה שלוש, לא יותר (עמ' 40, שורות 29-31).

המדובב אבי שוב שאל את הקטין מה הסיפור, אז אמר לו הקטין: **"אני אספר לך את הסיפור ב... הם אומרים, בסדר?"** (עמ' 40, שורה 38). כך המשיך ותיאר ש"הם אומרים" שהוא ומישהו נוסף הלכו וביצעו שוד מזוין עם אקדח, באזור נס ציונה, בתשעי בחודש.

כאשר נשאל אם הם "שחררו", השיב שלא ושאלו נפגעים (עמ' 41, שורות 2-13). עוד אמר שהוא מכיר את הבחור השני, אבל הוא אינו חבר שלו, הוא סומך עליו, הוא מבוגר ממנו במספר שנים, הוא בחור טוב (עמ' 41, שורות 20-38), לא סתם בחור - אלא בחור עם עבר (עמ' 42, שורה 2), ושהם הכירו דרך חברים מרחובות (שם, שורות 8 - 13). כן הוסיף, ש"אומרים" שהבחור עם הקפוצ'ון הרביץ

למי שישב ברכב, אך לא קרה כלום ואין נפגעים (עמ' 42, שורות 30-36). הוא עצמו ירד מהרכב אצל חבר מרחובות ונסע ל-43 (עמ' 43, שורה 10).

בהמשך אמר: **"חושב על זה איזה מטומטם אני. מחר מסדר. בסדר השלמתי עם זה אני הולך בקרוב עם כתב... אני חמור לוקח בחשבון אפשרות הכי גרועה"** (עמ' 55, שורות 31-33).

כשנשאל מה עשו עם הרכב, השיב שהוא מוחבא איפה שהוא (עמ' 56, שורה 22), הוסיף שאמרו שזה רכב טויוטה קורולה, וכי הם ניסו למכור את הרכב (עמ' 56, שורות 28-36).

הסביר, כי לא תכננו מראש לשדוד רכב, אלא זה קרה במקרה (עמ' 57 שורות 37 - 38). הקטין נשאל איך ידע שהמצב של הרכב טוב, והשיב שהוא נסע ברכב, בעצם השני הוא שנסע ברכב (עמ' 58, שורה 4). כשנשאל מי מהם החביא את הרכב, השיב שזה היה סוג של ביחד (עמ' 58, שורה 21). כשנשאל על מקום המחבוא של הרכב, השיב שהרכב נמצא במקום טוב ושצריך לחפש טוב (עמ' 59, שורות 9-15). באשר לבגדים השיב שהם זרקו אותם (עמ' 62 שורה 35).

על מסדר הזיהוי אמר הקטין: **"בע"ה, מחר בעזרת השם הוא לא יזהה אותי"** (עמ' 60, שורה 13).

60. בהמשך פעולת הדיבוב ביום 22.7.15 (תמליל ת/33א'), הקטין מסר שהוא לא נהג ברכב (עמ' 7, שורה 24), כי האירוע התרחש בחניה (עמ' 9, שורה 35), שנסעו רחוק משם דרומה, מרחק של שעה (עמ' 10, שורות 23-29), לא היה זמן "להעיף את הרכב", אך האוטו במקום בטוח (עמ' 11 שורות 5-6).

דו"חות הפעולה שנערכו על-ידי המדובבים

61. להשלמת התמונה בדבר הדברים שנמסרו על-ידי הקטין למדובבים, אתייחס לדו"חות הפעולה שנערכו על-ידי כל אחד מהם ולעדויותיהם בבית-המשפט.

62. המדובב איתי ערך דו"ח פעולה ביום 22.7.15 בשעה 11:10 (ת/65), דהיינו עם תום פעולת הדיבוב, ובו ציין כי יום לפני כן קיבל תדרוך על-ידי קצין המדובבים, לפיו המדובר במי שחשוד בשוד מזוין ותמונתו הוצגה לו.

המדובב איתי נכנס בשעה 17:45 לתא מעצר, ולאחר זמן מה נכנס לשם גם בחור בשם אמיר וגם הקטין, שאותו זיהה על פי התמונה. ביצע עם הקטין שיחת היכרות. במהלך השיחה בה דיברו על השוד, סימן לקטין עם יד ימין סימן של אקדח, והקטין ענה לו שכן. המדובב אמיר קרא לקטין והם שוחחו ביניהם בלחישות, כשהוא שמע באופן חלקי בלבד את שיחתם. אמיר שאל את הקטין מה לבש, והקטין

השיב שהיה עם קפוצ'ון לבן עם שרוולים ארוכים והקפוצ'ון היה על הראש, והשני היה עם החולצה הקצרה. נשאל אצל מי היה האקדח, והקטין השיב שאצל הבחור השני.

בהמשך הדו"ח תיאר את שסיפר הקטין בדיבור. לאחר זמן מה נכנס לתא המדובב אבי ויצא אמיר. ציין כי השהות בתא הייתה נעימה וברוח טובה. בסיום הלכו לישון והתעוררו בבוקר ולא דיברו על התיק, ובשעה 9 לערך יצא מהתא.

63. המדובב אמיר גם הוא ערך דו"ח פעולה בסמוך לאותה שעה (ת/68). לאחר התדרוך שקיבל, הוא נכנס בשעה 18:00 לתא, שם ראה את המדובב איתי ובהמשך נכנס הקטין. איתי והקטין החלו לדבר על התיק. המדובב אמיר שאל את הקטין איך הם ביצעו את השוד והראה בסימני ידיים צורה של סכין או של אקדח, והקטין ענה בלחש קרוב לאוזנו "זה", תוך שהראה בידו סימן של אקדח. המדובב אמיר ביקש מהקטין שיבוא וישב לידו על המיטה, ובשלב זה דיבר עם הקטין בלחישות, כאשר איתי עמד בסמוך. ציין שהקטין אמר לו שלבש קפוצ'ון לבן עם שרוולים ארוכים, והבחור השני לבש חולצה קצרה.

ביום 22.7.15 בשעות הבוקר קם וראה את כל יושבי התא ערים. לאחר זמן מה איתי ואבי יצאו מהתא, והוא נשאר עם הקטין לבדו. שאל את הקטין לבדו. שאל את הקטין מתי ראה את אמיר והוא ענה שמספר ימים לאחר השוד. ציין שהשיחות היו באווירה טובה.

64. המדובב אבי גם הוא ערך דו"ח פעולה עם סיום פעולת הדיבור (ת/73). בשעה 20:15 לערך הוכנס לתא המעצר שם היו הקטין, איתי ואמיר. כשאמיר יצא מהתא, המדובב אבי נכנס עם הקטין למקלחת ושם שאל אותו מה הסיפור שלו ומי הוא. הקטין חזר שוב על שמו ואמר שיש אנשים בחוץ שמכירים אותו. הקטין אמר שעורך דינו אמר לו שלא לדבר עם החוקרים ועם אף אחד. אמר לקטין שעורך דינו צודק, אבל רוצה לדעת מי הוא. הם יצאו מהמקלחת, ישבו ליד השולחן והקטין סיפר לו מה עשו לו השוטרים. אבי אמר לקטין שזה לא מעניין אותו ומעניין אותו מי יושב איתו בתא. הקטין אמר לו שהוא יספר את כל מה שהיה, אבל יאמר את זה בכאילו "הם אמרו". הקטין סיפר על האירוע ושעצרו אותו עם אמיר.

בהמשך, עישן יחד עם הקטין סיגריות והייתה אווירה רגועה.

בשלב מסוים הלכו לישון ובבוקר הוציאו אותו מהתא.

עדויות המדובבים בבית-המשפט

65. המדובב אמיר העיד ראשון מבין המדובבים, בתחפושת. מסר, כי ידע שהמדובר בקטין, הגבילו את הדיבור עד השעה 22:00, והאווירה ככלל הייתה נינוחה (פרוטוקול עמ' 96 - 97). העד הדגים את האופן שבו סימן לקטין אם נשאו סכין או אקדח ושהקטין אישר שהמדובר באקדח (עמ' 99, שורות 14 - 25), אם כי הוא לא נגע בו. לאחר מכן התנהלה שיחה בלחש על-יד המיטה, כפי שתועדה בדו"ח הפעולה.

מתוך החקירה הנגדית הממושכת אציין רק מספר נקודות רלבנטיות. העד עמד על כך שתודרך להוציא הודאה מהקטין בדרכים חוקיות ותקינות. אישר, כי הציג עצמו כמי שביצע שוד חמור (עמ' 104 לפרוטוקול, שורות 17 - 25) וכן ציין דמויות עבריינות מוכרות, שהניח שגם היו מוכרות לקטין (עמ' 106, שורות 16 - 18; חקירה חוזרת - עמ' 155 שורות 1 - 10). נשאל שאלות על השיחה שנערכה ביניהם בלחש, כשהעד לא אימץ את פרשנות הסניגור לעניין היותה של הסיטואציה מאיימת (עמ' 118 - 123), הכחיש כי איים על הקטין (עמ' 128 שורות 20 - 22), והדגיש, כי הקטין הוא זה שדיבר בלחש (שם, שורה 29).

66. המדובר איתי העיד בהמשך ישיבת יום 22.6.17.

במהלך חקירה נגדית ממושכת, העד שלל כי דיבר עם הקטין בלחשושים, אישר כי המדובר אבי היה עם הקטין בשירותים, אך אינו זוכר פרטים על כך וגם לא ערך על כך רישום בדו"ח הפעולה שלו. תיאר שוב את הסיטואציה שהקטין סימן בידיו, כשבסיטואציה זו התלחש עם המדובר אמיר, הוא לא הצליח לקלוט את מלוא תכני השיחה, ומה שהצליח לשמוע רשם בדו"ח (עמ' 168 - 170). העד עמד על כך כי בתדריך נאמר לו להימנע משימוש ב"אבות הפסול", אך מעבר לשימוש בכוח לא ידע לפרט במה המדובר (עמ' 180 לפרוטוקול).

67. המדובר אבי העיד גם הוא בתחפושת בישיבת יום 22.6.17. תיאר, כי על רקע החשש של הקטין כי יש האזנה בתא, הוא הוביל מהלך של שיחה בתוך השירותים, שם הקטין עמד על כך שהסניגור יעץ לו שלא לדבר עם איש. הקטין הוא שפתח את המים במקלחת ונראה מלא בטחון (עמ' 189 שורות 2 - 3). לאחר מכן יצאו ועישנו סיגריה, הקטין נראה היה נינוח, והסביר כי יספר לו הכל ב"אומרים ש..." (עמ' 188 לפרוטוקול). העד חיבר בין האמור בדו"ח הפעולה שרשם לבין השיחה שנשמעה בינו לבין הקטין בזמן הדיבור, והכחיש כי הקטין נראה או נשמע לחוץ.

בחקירה נגדית העד אישר, כי הוא קרא לקטין להיכנס למקלחת, בשילוב עם סימני ידיים (עמ' 195 - 197, 200 לפרוטוקול) לאחר בערך 10 דקות שהיה בתא. עם זאת, בזמן שהיו בתא השירותים, הקטין לא מסר תכנים מפלילים כלפי עצמו או כלפי אחרים (חקירה חוזרת, עמ' 220 שורות 10 - 12). כן אישר, כי ברור שהציג את עצמו כעבריין, וברור שמדובר בסיטואציה לא נעימה של בית מעצר ולא "בית מלון". העד עמד על כך, כי הקטין הוא שפתח את המים תוך כדי השיחה (עמ' 205, שורות 1 - 4), וכי באף שלב לא איים עליו. העד נשאל שאלות רבות לעצם האירוע עצמו, אך העד השיב כי לא ידע דבר על פרטי אירוע השוד.

חקירות הקטין לאחר פעילות המדובבים

68. הקטין נחקר לאחר גמר הדיבור ביום 22.7.15 בשעה 10:18 (ת/30), שתק במהלך כל החקירה וסירב לחתום על ההודעה.

69. הקטין נחקר שוב ביום 26.7.15 אחה"צ (ת/31), ושתק במהלך כל החקירה, לרבות כשהושמעו לו קטעים מהדיבוב, ושוב סירב לחתום על הודעתו. כך גם נהג כשנחקר בפעם האחרונה ביום 2.8.15 (ת/32), כשעומת עם העובדה שרכב הטויוטה נתפס ובתוכו תרמילי אקדח.

70. ביום 26.7.15, הקטין נחקר על-ידי גדי אביוב (ע.ת.3), אשר שימש כחוקר שריכז את החקירה. במהלך חקירה זו הוטחו בפניו של הקטין כל הראיות שנאספו נגדו, לרבות הדיבוב שנערך לו, כשהושמעו לו קטעי קול מהדיבוב (עמ' 99 לפרוטוקול, שורות 1-3). זו היתה הפעם הראשונה שהקטין נחשף לכך שהיו מדובבים בתא, כשלפני כן אמרו לו שיש תמונות מהפיצוציה (שם, שורה 21). במהלך חקירה זו, החוקר עימת את הקטין עם העובדה שבמהלך הדיבוב הוא נשמע מודה בביצוע השוד יחד עם הנאשם ואף מסר פרטים מוכמנים, אך הקטין שתק (שם, שורות 23 - 24).

עדות הקטין בבית-המשפט

71. הקטין (ע.ת.1) העיד בישיבת יום 4.2.16, בנוכחות אימו. מדובר בבחור גבוה בצורה יוצאת דופן, ספורטאי מצטיין בתחום ההיאבקות.

כפי שפורט לעיל, מסר שהוא דובר עברית, אנגלית ורוסית, עלה לישראל בשנת 2001 (עמ' 54 לפרוטוקול, שורה 24), וכן תיאר את הקשר שלו עם הנאשם.

72. באשר לפעילות הדיבוב העיד, כי היה בן 17, פעם ראשונה עצור במשטרה. כשנכנס לתא, ראה שלושה עבריינים עם קעקועים אשר התחילו ללחוץ עליו, והוא התרברב וסיפר "שטויות" ושקרים, כשאת הפרטים למד מהשוטרים במהלך החקירות, והכל כדי שלא יקרה לו משהו בלילה (עמ' 58 לפרוטוקול, שורות 5 - 15). כשהופנה לחלקים בתמליל בהם סיפר על הנאשם השיב, כי מדובר בשקרים, ובכל מקרה אינו זוכר מה סיפר (עמ' 60 לפרוטוקול, שורות 16 - 17).

הקטין הוכרז כעד עויין (עמ' 62, שורה 26). חזר על כך כי נכנס לתא, היו שם בגירים עם קעקועים, הוא נבהל והתחיל לדבר, שכן שמע אודות פרטי השוד במהלך החקירה, הכחיש מעורבות בשוד, וטען כי התרברב בפני המדובבים (עמ' 64 לפרוטוקול). מסר שלחצו עליו, וש"אבי" לקח אותו לשירותים והתחיל לדבר איתו בלחץ, כשהוא זוכר את הבעת פניו השלילית (שם, שורה 26). הוא התחיל לספר סיפורים, כדי שלא יחשבו עליו שהוא מדובב (עמ' 65 לפרוטוקול, שורות 1 - 2).

הקטין הופנה אל ההקלטה בה הוא נשמע שואל, כמה שנים יכול לקבל אדם שאין לו עבר והוא קטין ומואשם בשוד מזוין; הקטין השיב שיכול להיות ששאל, אך אינו זוכר (שם, שורה 20), כי אין לו מושג מדוע שאל את השאלה הזו, ואין בה כדי להוכיח שהוא ביצע את השוד (שם, שורה 27). ההתעניינות שלו נבעה מהחשש ש"יתפרו לו תיק", וכי הוא נוכח בכך שהתביעה מוחקת דברים מההקלטות (שם, שורות 30 - 31).

בהמשך, התובעת עימתה את הקטין עם פרטים שמסר, אשר לא עלו בחקירה קודמת, כגון: השוד התרחש בחניה, המתלונן לא נפגע, וכי המדובר ברכב בצבע מט. הקטין השיב באופן מתחמק, וחזר על עמדתו כי התרברב בפני המדובבים או ש"סתם" אמר את הדברים (עמ' 67 - 69 לפרוטוקול). הקטין שלל סכסוך עם הנאשם ומסר, כי לא התכוון לסכן מישהו, המציא סיפור ולא ידע שההשלכות של הסיפור שסיפר עלולות לסכן מישהו (שם, שורות 29-30).

כשעומת עם דבריו כי קיבל עצה מסניגורו לא לדבר עם איש כי יש בתא האזנות, השיב שאינו זוכר דבר כזה (עמ' 74 לפרוטוקול, שורה 10).

כשנאמר לו שיש פרטים שמסר בדיבוב שאינם קשורים למקרה והם מדויקים, השיב הקטין שלא הכל שקרים, הרוב שקרים (שם, שורה 24).

הקטין נשאל מדוע לא הסביר בחקירתו שהוא התרברב ומדובר בדברי שקר, כשעומת עם תכני הדיבוב, והוא השיב שלא אכל ארבעה ימים ולא חש בטוב בבטנו (עמ' 76 לפרוטוקול, שורה 31), והיה בלחץ של מעצר ראשון.

הקטין עומת עם ממצאים מפלט שיחות הפלאפון שלו, אך הוא השיב שאינו זוכר דבר שקשור לכך (שם, שורה 13).

73. התובעת הציגה לקטין סרטון ממצלמת האבטחה של הפיצוציה (ת/4), והוא נשאל אם הוא מזהה את עצמו. הקטין השיב שיכול להיות, אם כי התאריך 9.7 לא אומר לו כלום (עמ' 80 לפרוטוקול, שורה 7). הוסיף, כי אינו מזהה את ההליכה שלו והוא אינו רואה קפוצ'ין אלא חולצה (שם, שורות 9-17). הקטין לא זיהה את האדם שנראה לידו, לא מכיר את האיזור ולא זכר אם היה בפיצוציה (שם, שורות 19 - 27). חזר על כך, כי אינו בטוח שזה הוא שנראה בתמונה (שם, שורה 28).

74. בחקירה נגדית מסר הקטין, כי היה ב"סטרס" ממעצרו ולא אכל מספר ימים, היה מדוכא ובמצב מעורער (ישיבת יום 8.3.16, עמ' 83 לפרוטוקול, שורות 24 - 29). אישר, שביום המעצר, הנאשם גם הוא היה בביתו של חברו, ר', ברחוב רמב"ם ברחובות, וכי עד למעצרו לא שוחח עם הנאשם מעבר ל"שלום שלום" והוא לא ידע פרטים אודות הנאשם (שם, שורות 16 - 32).

אישר, כי רוסית היא שפת האם שלו, אך מעולם לא דיבר עם הנאשם ברוסית (עמ' 86 לפרוטוקול, שורות 1-2).

אישר, כי במהלך חקירתו השניה החוקרים מסרו לו את פרטי האירוע, כי לא הרגיש טוב ולא איפשרו לו לראות רופא כשהתלונן על כאבים בגרון ובראש (שם, שורות 22 - 26).

הסביר את שתיקתו בחקירה על רקע חששו מהחוקר מני. כן הרחיב באשר לחשש מהאסיר המדובב שהיה עימו בתא, שהיה קירח עם קעקועים, נראה היה לו כאדם מסוכן, ופחד שיחשוד בו שמא הוא מדובב (שם משורה 26 - עמ' 88 לפרוטוקול, שורה 12).

- כשאמר בדיבוב "אמרו לי" התכוון לכך שבחקירה השוטרים מסרו לו פרטים אלו (שם, שורה 22).
- הקטין אישר שהיו לחישות במהלך השיחות, אך אינו זוכר על מה דיברו (עמ' 90 לפרוטוקול, שורות 10 - 12).
- הקטין חזר והדגיש את חששו מהשלישי שנכנס לתא, הוא המדובב אבי, אשר נראה למעלה מבן 40, וכי העצור השני לא רק שידר איום אלא גם "עשה לו פרצופים" (שם, שורות 14 - 22).
- באשר למקום הימצאו של הרכב וצבעו, אמר שהמציא סיפור (עמ' 91 לפרוטוקול, שורות 24 - 26), וכי נקב מספר פעמים בשמו של אמיר, כי בתחנה אמרו לו את השם (שם, שורה 31).
75. הוגש פלט שיחות מהפלאפון של הקטין - ת/27, ממנו עולה, שבשעות שקדמו לאירוע הקטין ביצע מספר שיחות כשהוא ממוקם ברחוב רמב"ם ברחובות (שם גם נעצר). בשעה 1:27:23 היתה שיחה יוצאת ובשעה 4:15:22 יש שיחה נוספת, כשהקטין מאוכן באותו המקום, ברחוב רמב"ם ברחובות.
76. התרשמתי שהקטין מסר עדות שקרית בבית-המשפט. יצוין, כי בשעת מסירת העדות היה למעלה מבן 19 שנים. מדובר בבחור גבוה מאד, מלא בטחון, אשר העיד באופן לא אמין ולא עקבי. חוסר האמינות בלט במיוחד בקטע שבו הקטין "התקשה" לזהות עצמו במצלמות האבטחה, חרף העובדה שהוא נראה שם בבירור, וניתן בקלות לזהותו גם על רקע גובהו החרגי.
- הקטין הרחיק עצמו באופן מלאכותי מכל קשר עם הנאשם, ונמצא דובר שקר באשר לפעמים שנפגשו.
- באשר לטענות שהעלה כלפי המדובבים "אמר, כי לאחר פעילות הדיבוב, הקטין לא העלה ולו טענה אחת בהקשר של המדובבים במהלך חקירותיו, חרף העובדה שהחוקר אשר ריכז את התיק, גדי אביוב, הטיח בפניו את כל הראיות, לרבות הצילומים ודבריו למדובבים.

גרסאות הנאשם

77. במהלך כל חקירותיו הנאשם שתק - ראו ת/16 מיום 20.7.15, שם אמר שהמטרה מתנכלת לו והוא שוקל להגיש תביעה אזרחית; ת/17 מיום 23.7.15; ת/18 מיום 28.7.15; ת/19 מיום 2.8.15 - כאשר בחקירה זו נאמר לו שרכב הטיוטה נמצא, והנאשם ביקש לשוחח עם עורך-דין.
78. חרף האמור, על-פי מזכר שערך החוקר ורניצקי אודות שיחה עם הנאשם ביום 28.7.15 (ת/23) עולה, כי בתחילת החקירה ביקש הנאשם להתייעץ עם עורך-דינו, החוקר הוריד אותו למבנה החקירות והמתין עימו. במהלך ההמתנה, פנה אליו הנאשם ואמר לו: **"מה יוצא לכם למטרה שאני אכנס לכלא"** **"בוא נגיד שאני עשיתי את השוד אז כמה נראה לך שאני אקבל 18 חודש תנאי של הפעלה ועוד 6 שנים על השוד בדרך"**.

בחקירה ראשית, חזר העד ורניצקי על השתלשלות עניינים זו במדויק.

בחקירה נגדית אישר, כי לאחר אימרה זו, גבה ממנו עדות, כשהיפנה לעניין זה לשורה 2 בת/18, גם אם לא כתב שם במפורש שנערכה הפסקה בעדות. העד אישר, כי היה ראוי שיחקור את הנאשם ויעמת אותו עם האימרה, אך לחקירה היה קצב משלה (עמ' 39 לפרוטוקול, שורה 4). חזר על כך, כי הנאשם הוא שפנה אליו ואמר לו את הדברים, והם כלל לא נאמרו בציניות (שם, שורה 22). את המזכר כתב לאחר סיום החקירה.

עדות הנאשם בבית-המשפט

79. במשפט הראשון בחקירה ראשית, הנאשם הזכיר כבר מיוזמתו כי הוא דובר עברית בלבד: "**קוראים לי אמיר איסאקוב, אני בן 28, יליד הארץ אני דובר רק עברית.**" (עמ' 222 לפרוטוקול, שורה 25). הוא הכחיש מעורבות במיוחס לו והסביר, כי הוא נעצר מספר פעמים לפני כן בחשד שירה באדם (עמ' 223 לפרוטוקול, שורות 4-10).

הנאשם העיד, שאכן היה בפיצוציה באותו הלילה, הוא נכנס לקנות שתיה וסיגריות, ושם פגש את הקטין, "**ב' הזה**" (עמ' 223 לפרוטוקול, שורה 24). הסביר, כי הקטין היה בקיוסק כשהגיע לשם, לא רואים במצלמות שהגיעו יחד, ולפני כן ראה את הקטין פעמיים או שלוש באותה דירה (עמ' 224, שורות 5-8). לא זכר בדיוק אם דיבר עם הקטין בפיצוציה, ייתכן ואמר לו שלום והמשיך: "**קניתי איפה שהוא הלך לקנות**" (שם, שורה 26). הקטין המשיך והוא לא ראה להיכן (שם, שורה 30).

הוא נעצר בדירה שהיא לא דירת מסתור, אנשים נכנסים ובאים, מבליים ושותים בה, מקום מוכר לאנשים רבים - לרבות למשטרה (שם, שורות 26-31).

הנאשם הוסיף, כי נעצר לאחר שהיה משוחרר כמה חודשים ממאסר ארוך, אחרי שיקום וטיפול, והכחיש כי שדד רכב, וכי "לקח" איתו "ילד בן 17" לגנוב או לשדוד, כשהעבר הפלילי שלו עומד לו לרועץ (עמ' 225 לפרוטוקול, שורות 3-9).

80. בחקירה נגדית נשאל אם שני הוריו נולדו ברוסיה, והוא השיב שהם נולדו בקווקז (עמ' 225 לפרוטוקול, שורה 21). עוד נשאל, מתי הם עלו לישראל, והנאשם השיב שהם ותיקים מאוד, הוריו עשו צבא (שם, שורה 23), הם מדברים עברית כמעט תמיד, ואם הם מדברים קווקזית, הנאשם אינו מבין (שם, שורות 31-32).

הנאשם נשאל אם בבית לא שמע את השפה הרוסית אלא רק קווקזית, והשיב שהשפה הדומיננטית היא עברית, אבל אם היו ויכוחים ביניהם, אז נזרקה פה ושם מילה בקווקזית, ואולי הוא יודע לומר מילה אחת או שתיים בקווקזית (עמ' 226 לפרוטוקול, שורות 2-3).

הנאשם מסר, כי בשעת השוד, היה עם חברה וחברים בגן עירוני בנס-ציונה, והגיע לשם פקח שרשם דו"ח לחלק מהאנשים שהיו שם כי חשב שהשאירו שם בקבוקים ריקים (שם, שורות 22 - 28). הסביר שוב, כי לא סיפר זאת במשטרה היות והיה מיואש לאחר שכבר זומן לחקירות בגין ירי, וכי הוא אינו מאמין באף שוטר שהעיד.

הוצג לו סרטון מהפיצוציה, והנאשם זיהה את עצמו כמי שלבש ג'ינס וחולצה, וכן ראה אדם נוסף גבוה ממנו עם קפוצ'ון ומכנסיים קצרים (עמ' 227, שורות 13-14). אישר שאכן הוא והקטין נראים בצילום מהפיצוציה (שם, שורה 31), והוא אינו מכחיש שהיה באותו היום ובאותה השעה בפיצוציה.

הוצגו לו צילומי האבטחה של אולמי קיארה, כשלגישת הנאשם, נראים אדם גבוה ואדם נמוך, אך לא בדיוק עם אותם בגדים. כן סירב לאשר שעל ידו השמאלית של האדם הנמוך נראית תחבושת - אם כי הבחין שיש לו "משהו" על היד השמאלית, וחזר והטיח בתובעת כי היא "מבלבלת" אותו (שם, שורה 28 - סוף עמ' 229). הנאשם סירב לאשר כי שתי הדמויות הנראות בפיצוציה ובמצלמות האבטחה של אולמי קיארה הם אותם אנשים, הוסיף כי טענה זו שקרית לחלוטין, ובכל מקרה לא רואים אותו שודד רכב עם אקדח. הזכיר, כי מעדויות השוטרים השתמע כי קיימות בעיות בזמנים, והוא אינו מאמין לשוטרים (עמ' 230, שורות 12 - 23).

בהמשך, הנאשם השמיע טענות כלפי עדות המתלונן, כל אחד מעדי הראיה, וכן העיר על כך שהמשטרה לא עשתה מסדרי זיהוי.

הנאשם נשאל לגבי העובדה שנצפה יחד עם הקטין בסמוך לבית משפחת לביא. הוא שלל היכרות עם משפחת לביא ועל-פי דבריו, כלל לא זוכר את האירוע, שכן הוא עובד בגננות במקומות רבים (עמ' 232 - 233 לפרוטוקול).

באשר לחתכים בידיו, העיד שיש לו מעל 12 חתכים בשתי הידיים ממאסר קודם, שנגרמו מפגיעה עצמית, ביקש לראות דו"ח של רופא כי מדובר בחתכים חדשים והוסיף, כי בוודאי קיימים מזכרים על כך שפגע בעצמו יותר פעם (עמ' 233, שורות 5 - 19).

בכל מה שקשור לתמלילים, סירב הנאשם לענות, בטענה שגיע מומחה מטעמו לעניין זה (עמ' 234, שורות 14 - 18).

הנאשם השמיע מני טענות כלפי החוקרים והמדובבים, וכך הסביר את העובדה שהקטין קשר אותו למקרה בעת שהיה בתא עם מדובבים.

כן אישר, כי בחקירה עם ורניצקי אמר שהוא רוצה להתייעץ עם עורך דינו, ואי-אפשר לשכוח זאת, שכן הוא הוכה, אם כי לא הגיש תלונה על המקרה (פרוטוקול עמ' 238, שורות 24 - 31). הנאשם אישר כי המתין מחוץ לחדר החקירות לעורך דינו במהלך הפסקת סיגריות ואוכל (שם, שורות 30 - 31), וכן אישר כי שוחח עם החוקר בהפסקה. כשעומת הנאשם עם האמור במזכר ת/23, הוא לא השיב באופן ישיר אלא הטיח בתובעת, שאם הוא פונה אל החוקר ופותח את הלב בפניו, "כאילו בעקיפין מודה", אז מדוע לא נחקר על כך. הכחיש שאמר את הדברים וטען, כי השוטרים מנסים לעשות "תחבולה" (עמ' 239 לפרוטוקול, שורות 6 - 10).

81. הנאשם השמיע את גרסתו לאירועים לראשונה בבית-המשפט. התרשמתי מאדם לא אמין, אשר מסר גרסה שקרית וכבושה לאורך כל עדותו.

בתחילת עדותו טרח מייד, ומיוזמתו, להדגיש שהוא דובר עברית בלבד. הנאשם הוסיף פרטים רבים הנוגעים להוריו, אשר אינם ממש רלבנטיים, כאשר להתרשמותי ניסה לשכנע באופן מלאכותי שאינו יודע אף לא מילה אחת ברוסית.

הנאשם זיהה עצמו במצלמות לראשונה במעמד העדות בבית-המשפט, אך הרחיק עצמו באופן מלאכותי מכל קשר עם הקטין, ומסר גרסה כבושה באשר להימצאותו בגן ציבורי בשעת השוד.

עלה באופן ברור כי הנאשם מעורה היטב בחומר הראיות ולעיתים, במקום להשיב באופן ישיר לשאלות בחקירה נגדית, היפנה ל"בעייתיות" באמירות ופעולות של עדי התביעה.

עדת-הגנה: חוקרת מז"פ

82. עדת הגנה נוספת שזומנה לאחר שהתגלה כי למתלונן בוצע הליך זיהוי באמצעות דפדוף באלבום, היא ליטל מליחי (עדת הגנה 2), חוקרת זירת עבירה במעבדה לזיהוי פלילי במרחב שפלה.

במהלך חקירה ראשית, הוגשו באמצעות העדה שני דו"חות חיפוש - האחד מהשעה 1:57:32 (נ/4), והשנייה מהשעה 2:07:50 (נ/5), כשהמדובר בהליך הדפדוף באלבומים שביצע המתלונן. העדה עמדה על כך, שהשעות אינן הגיוניות, שכן היא אינה עובדת בלילות, וככל הנראה המדובר בטעות - כשייתכן שהמדובר בשעות אחה"צ (עמ' 259, שורות 9 - 11). העדה הוסיפה, שרק אם יש זיהוי היא יורדת עם המזהה לחקירות, ורק אם מדובר בתיק חמור, "מן הסתם" תהיה התעניינות של החוקרים. עוד מסרה, כי הדפדוף נשמר, אך חוקרים יכולים לראות אותו רק דרכה, שכן היא סבורה שלחוקרים אין הרשאה ישירה למחשב (עמ' 259 שורות 26 - 32). במקרה זה, המתלונן התלבט, ועל כן סביר להניח שלא עדכנה את החוקר אלא אם שאל אותה (חקירה חוזרת, עמ' 261 שורה 1).

בחקירה נגדית הבהירה, כי כאשר אין זיהוי, כפי שאירע בעניינו של המתלונן, היא אינה מדפיסה את הפלטים ואינה מעבירה דבר לחוקר.

הוצהר על-ידי ב"כ המאשימה, כי הנאשם לא הופיע בדפדוף (עמ' 261, שורה 10).

83. מומחה מטעם ההגנה לעניין התמלילים לא הגיע להעיד בסופו של יום.

קביעת ממצאים

84. הנאשם והקטין לא צולמו באופן ישיר בעודם מבצעים את השוד. עם זאת, המארג של הראיות הנסיבתיות, הכוללות צילומי מצלמות האבטחה, עדות המתלונן, עדויות עדי הראיה ושקרי הנאשם - לצד הראיה המחזקת של הודאת הקטין לפני המדובבים, מביא למסקנה כי התביעה עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח את כל המיוחס לנאשם בכתב-האישום.

85. ממצבור הסרטונים שהורדו ממצלמות האבטחה השונות, עולה באופן ברור, כי בשעה 1:45 הנאשם והקטין נכנסו יחדיו לפיצוציה, שהו במקום ואף תקשרו ביניהם. בשעה 1:55 השניים יצאו יחדיו את הפיצוציה, והלכו באלכסון לכיוון החניון בו אירוע השוד. בשעה 1:57 השניים חצו את החניון של אולם החתונות לכיוון החניון בו אירע השוד, כשבנקודה זו, האחרונה המתועדת בסרטון לפני השוד, הם מצויים במרחק של 30 מטרים מהמתלונן. בשעה 01:59 הגיע המתלונן ברכבו לחניון. בשעה 2:02 לערך נראה רכב הטיוטה נמלט מהחניון, באורות כבויים, כאשר דמות של בחור גדול לבוש קפוצ'ון שחור - הוא הקטין, יושב ליד הנהג; בשעה 2:04 נראה רכב המתלונן חוצה את הרמזור של רחוב ויצמן - הבנים ופונה שמאלה לכיוון רחובות.

86. הוכח מעבר לספק סביר, כי באותו חלון הזדמנויות שבין הנקודה האחרונה בה נראו הנאשם והקטין - האדם הנמוך והבחור הגבוה, שפערי הגבהים בולטים עד מאד ביניהם - התרחש שוד הרכב מהמתלונן, באופן המתואר בכתב-האישום, ועל-ידי הנאשם והקטין. עדות המתלונן, עדותו של גנטו, ועדויות עדי הראיה יסמין ומתן תומכים בתיאור המתלונן ובתיעוד האירועים במצלמות האבטחה.

87. מעדות המתלונן, מהגרסאות שמסר ממש בסמוך לאירוע ומעדויות עדי הראיה עולה, כי השניים היו לבושים בגדים שחורים, לרבות קפוצ'ונים, כשהנאשם - הנמוך מבין השניים - הרים את חולצתו בידו האחרת, כך שכיסתה את החלק התחתון של פניו. לכן, המתלונן לא יכול היה לזהות את השודדים. הקטין - הגבוה מבין השניים - הוא שניגש אל הרכב, פתח את דלת הרכב ומשך את המתלונן מחוץ לרכב. מיד לאחר מכן פנה הנאשם - הנמוך - אל המתלונן, ובעודו אוחז באקדח שחור שדומה ל"גלוק" ומכוונו לעברו, אמר לו "לעוף" מהמקום. הנאשם הוא שנהג ברכב מחוץ לחניון, בעוד האורות כבויים.

88. עדי הראייה בחניית הספורטק ועובדי העירייה אשר עבדו בכיכר סמוכה מבססים, כי השודדים אכן נהגו באופן המסכן את המשתמשים בדרך, באורות כבויים ובמהירות כששני עובדי העירייה העידו שכמעט ונדרסו, והכל כפי המתואר בכתב-האישום.

89. הראיות הנסיבתיות באשר לאירוע השוד מחוזקות בהודאת הקטין בפני המדובבים.

90. לענין פעילות המדובבים עצמה אציין, כי האזנה לתמליל מעלה, כי אכן היתה אינטראקציה לא נעימה מול המדובב אבי. עם זאת, וחרף העובדה שהקטין היה בתא עם שלושה עצורים בגירים (מתחלפים), לא התרשמתי כי היה לחוץ במיוחד מהמעמד, אלא הוא הפגין בטחון, מעורבות וריסון רב לאורך כל שעות הפעילות, כשפעל בקור רוח גם לפי עצת עורך-דינו.

91. בהינתן העובדה שהמדובר בעדות מחזקת בלבד, לא מצאתי פסול בפעילות הדיבוב כלפי הנאשם הנוסף, אשר היה קטין בזמנו. מדובר במדובבים שהם שוטרים, אשר קיבלו תדרוך בטרם כניסתם לתא המעצר, לרבות בדבר גילו של הקטין, הם היו מודעים להגבלות הנובעות מכך, ובנוסף - כל המתרחש בתא היה מבוקר ומוקלט.

אין בעצם העובדה שהוכנס לתאו של הקטין מדובב שהוא שוטר בגיר כדי להביא לפסילת אמרתיו של הקטין. אכן, סעיף 13 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א - 1971 [להלן: "חוק הנוער"] מורה כי, ככלל, אין לעצור קטינים ובגירים יחדיו, כשתכלית הוראה זו היא הגנה על קטינים עצורים. עם זאת, לא ניתן לומר כי תכלית זו סוכלה משהוכנס לתאו של הקטין מדובב-שוטר בגיר, שכן פעולה זו כמוה כפעולת חקירה, וכבר נפסק כי הכנסת מדובב לתאו של עציר היא תחבולה חקירתית לגטימית (ראו: ע"פ 481/12 פלוני נגד **מדינת ישראל** [30.12.14]), בפסקה 20, שם אישרו בית-המשפט המחוזי והעליון תרגיל חקירה של הכנסת מדובב-שוטר לתא של קטין).

92. לאור האמור לעיל, ולאור התרשמותי השלילית מהקטין בבית-המשפט, אני קובעת כי יש ליתן משקל לאמירותיו המפלילות של הקטין בשעה ששהה בתא עם המדובבים.

93. הקטין הפליל את עצמו ואת הנאשם בדברים שמסר למדובבים. הקטין תיאר כי ביצע את השוד עם אמיר, עליו הוא סומך במאה אחוזים, כאשר המדובר ב"בחור טוב", עם עבר פלילי. אמירה זו מגובה בכך, שהנאשמים נצפו יחדיו בשתי הזדמנויות לאחר השוד: ביום 14.7.15 בביתו של עמוס לביא ה"גדול", וביום 20.7.15, כשהם נעצרו בעת ששהו שניהם בבית ברחוב רמב"ם ברחובות. לכך יש להוסיף את שקרי הנאשם והקטין, אשר עשו כל נסיון להרחיק עצמם באופן מלאכותי מהיכרותם האחד את השני.

94. לא התעלמתי מטענת ההגנה לפיה הקטין מסר פרטים בהקשר לשוד, פרטים אשר הועברו אליו בכוונה

על-ידי החוקרים (כגון: מיקום השוד, סוג הרכב וכו'). עם זאת, בחינת הפרטים שמסרו לו החוקרים במהלך חקירתו השניה (ביום 21.7.15, ת/29) אל מול דברי הקטין המתועדים בתמליל הדיבוב והקלטת (ת/33 והמוצגים הנלווים) מעלה, כי הקטין מסר פרטים מוכמנים למדובבים, שלא נמסרו לו על-ידי החוקרים: א. הקטין ידע פרטים אודות המתלונן, כגון שלא נפגע ולא אירע לו דבר; ב. הקטין ידע שהמצב של הרכב טוב, אך אין המדובר ברכב חדש (ובהקשר זה ראוי להזכיר את אמירתו כי עשה שטות כשהסתבך עבור רכב בשווי כזה); ג. לא הוא נהג ברכב; ד. הרכב הוחבא על-ידי שניהם יחד; ה. הקטין עמד על כך שלא נגע בנשק והביע בטחון שלא ימצאו ט.א. או ד.נ.א. על האקדח, שכן ידע כי הנאשם הוא שאחז באקדח; ו. הבגדים נזרקו על-ידם, כאשר אכן הקפוצ'ונים לא נמצאו עד היום.

95. בפני המדובבים העלה הקטין אמירות המפלילות אותו עצמו, כגון חששו כי יזוהה במסדר זיהוי, החרטה שהביע על כך שהסתבך בשוד רכב ששווי אינו גבוה, והתעניינותו באשר לעונש הצפוי לקטין, נעדר עבר פלילי, אשר מבצע שוד מזוין.

96. מדברי הקטין למדובבים ניתן ללמוד אודות קשירת הקשר בין הנאשם לקטין (ראו עדות המדובב אמיר בעמ' 100 לפרוטוקול, שורות 7 - 8). בנוסף, מעצם ההצטיידות באקדח ובקפוצ'ונים וכן מחלוקת התפקידים בין השניים ניתן ללמוד, מני ובי, כי המדובר באירוע הכולל בהכרח מימד של תכנון. יוזכר, כי **"עובדת קיומו של קשר ניתנת להוכחה גם בדרך של הסקת מסקנות מהתרחשויות מאוחרות שהתרחשו לאחר היווצרותו של הקשר, ובלבד שהמאוחר מלמד על המוקדם"** (ע"פ 8416/09 מדינת ישראל נגד חרבוש [9.6.10], פסקה 51; ראו גם בע"פ 685/81 אהרוני נגד מדינת ישראל, פ"ד לז(1) 673, 686).

97. ב"כ המאשימה ביקשה ליתן משקל גם לאמירותיו של הנאשם לחוקר ורניצקי, אשר נאמרו בזמן שהמתין לסניגורו, ותועדו במזכר ת/23. החוקר ורניצקי אישר, כי ראוי היה לעמת את הנאשם עם אימרה זו במהלך החקירה שנמשכה מייד לאחר ההפסקה. מסיבה לא ברורה - גם לחוקר עצמו - הנאשם לא תושאל על כך כלל. על כן, איני רואה לנכון ליתן משקל לאמור במזכר ת/23, גם אם ניתן לראות בדברים בבחינת "ראשית הודיה" מצידו של הנאשם.

98. בנוסף, איני מתעלמת ממספר סוגיות בעייתיות שעלו במהלך שמיעת הראיות.

כך, למשל, נטען על-ידי ההגנה, כי המתלונן חזר ותיאר ששני השודדים דיברו רוסית ביניהם. אין מחלוקת, שהקטין דובר רוסית. לעומת זאת, לגבי הנאשם ראוי היה לחקור אם גם הוא דובר רוסית, כשבמהלך העדויות עלה, שסוגיה זו לא נבדקה ונחקרה כראוי. חרף האמור, לא שוכנעתי כי המדובר במחדל חקירה אשר שומט את הבסיס תחת מארג הראיות הכללי, כשיצוין בנוסף, כי הנאשם באופן לא אמין ניסה לשכנע כי הוא דובר עברית בלבד, חרף ארץ המוצא של הוריו.

תקלה נוספת שאירעה היא העובדה שהתגלה רק בשלב מאוחר שהמתלונן ערך פעולה של דפדוף באלבום העבריינים. לאחר שהמתלונן הובא בשנית להעיד בעניין זה, וכן לאור האמור בעדותה של עדת

ההגנה מליחי, שוכנעתי שאין המדובר בפגם המפחית ממשקל המארג הראייתי הקיים.

בנוסף, לא התעלמתי מהעובדה שאין ראיות פורנזיות בתיק הקושרות את הנאשם לאקדח או לרכב, ולא הוצגה ראיה באשר לקשר טלפוני בין הנאשם לבין הקטין עובר לאירוע או לאחריו. עם זאת, הוצגה לפניי תשתית ראייתית המורכבת מראייה אובייקטיבית בדמות סרטוני אבטחה, עדות קרבן עבירה, עדויות עדי ראייה, עדות שותף כראיה מחזקת ושקרי הנאשם, כך שאין בהעדר ראיות פורנזיות מהרכב שאותר כדי להחליש את המארג הראייתי המוצק שהוצג על-ידי התביעה.

99. אשר על כן, אני קובעת שדי במסכת הראייתית שהוצגה, לצד שקרי הנאשם במהלך עדותו בבית-המשפט (כשבחקירותיו שמר על זכות השתיקה), כדי לקבוע כי כל המיוחס לנאשם בכתב-האישום הוכח מעבר לספק סביר.

100. לאור כל האמור לעיל, מרשיעה את הנאשם בעבירות של **שוד מזוין בחבורה** לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), **קשירת קשר לפשע** לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, ו**מעשה פזיזות ורשלנות (נהיגה ברכב)** לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין.

ניתנה היום, י"א אב תשע"ז, 03 אוגוסט 2017, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.